

מ"י 1436/09/17 - מדינת ישראל נגד דוד עמיחי שרן

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 1436-09-17 מדינת ישראל נ' שרן
תיק חיצוני: 515531/2016

בפני	כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
חשוד	דוד עמיחי שרן

החלטה

החשוד נחקר, כמו גם חשודים רבים אחרים, במסגרת פרשה המכונה "תיק 3000".

ביום 12/9/17, שוחרר החשוד ממעצרו בהסכמת המבקשת ובא כוחו בתנאים מגבילים.

תנאים מוסכמים אלה כללו הרחקתו של החשוד ממשרדי קצא"א - מקום עבודתו למשך 21 ימים וכן ממשרדי ממשלה אחרים למשך 30 ימים.

תוקף הרחקתו של החשוד ממשרדי קצא"א עמד לפוג ביום 2/10/17 בחצות הלילה.

באותו יום, בשעות הערב, הוגשה בקשת המבקשת להארכת תוקף ההרחקה, תוך ציון כי ב"כ החשוד מתנגד לכך ועל כן, עתרה המבקשת כי יתקיים דיון במעמד הצדדים באשר לבקשה זו וכי הרחקתו של החשוד ממשרדי קצא"א תוארך עד לקיום הדיון כאמור.

הגם שסברתי, וכך גם ציינתי בהחלטתי כי מוטב היה לה לבקשה זו כי היתה מוגשת מבעוד מועד ולא בשלהי היום האחרון של המועד הנקוב בהסכמות הצדדים, הרי שיש להענות לה במובן זה שהרחקתו של החשוד ממשרדי קצא"א תוארך עד לקיום דיון במעמד הצדדים, שנקבעה להיום בשעה 12.00.

סברתי כי באיזון הנכון של כלל השיקולים, דהיינו מחד גיסא הפגיעה בעבודתו של החשוד והרחקתו ממנה למספר שעות נוספות, אל מול החשש לפגיעה ממשית בחקירה, יש להענות לבקשה, כאמור לעיל.

במהלך הדיון במעמד הצדדים, הציגה המבקשת נספח סודי ובו פירוט הראיות שנאספו עד כה בעניינו של החשוד, כמו גם בעניינם של חשודים אחרים וכן פרטה את פעולות החקירה העתידיות הנדרשות בעניינו ואת

החשש לפגיעה בחקירה הקיים לטעמה, באם יחזור החשוד לשהות במשרדי קצא"א ו/או במשרדי ממשלה אחרים וביקשה להאריך את תקופת הרחקתו ממשרדים אלה בתקופה נוספת של 45 ימים.

ב"כ החשוד הביע תרעומתו מעצם הגשת הבקשה ומעיתוי הגשת הבקשה.

לטעמו, המבקשת לא סברה לכתחילה להגיש בקשה מעין זו, לולא התפרסמו אמש כתבות שונות בעניינו של החשוד ובהן נאמר כי הוא עתיד לחזור למקום עבודתו בקצא"א. משכך, ציין ב"כ החשוד, נזעקה המבקשת להגיש את בקשתה.

לגופה של בקשה טען ב"כ החשוד כי לא מתקיימות בעניינו העילות הקבועות בסעיף 48(10) לחוק סמכויות אכיפה (מעצרים), דהיינו אין חשש לביטחון הציבור ואף לא עולה חשש לביצוע עבירות דומות בעתיד ומכאן שאל לו לביהמ"ש ליתן הוראה שיש בה כדי לפגוע בעיסוקו של החשוד.

הוא הדגיש כי על פי הוראת חוק זו החשש הוא עתידי ואינו מתייחס לעבר וכי אף הלכות ביהמ"ש העליון בענין זה ברורות. את טיעונו בענין זה תמך ב"כ החשוד בהלכות אלה ואף ציטט מ-בש"פ 6817/07 סיטבון ואח' נ. מ"י.

עוד הוסיף ב"כ החשוד כי אין כל חשש שהחשוד ישבש חקירה, ובין היתר מאחר שמספר העובדים במשרדי קצא"א מצומצם ביותר. אף אם יש מקום לחקור עובדים אלה, הרי ניתן היה לעשות כן עד כה ואין מקום לבקש עתה תקופת הרחקה נוספת.

אפתח תחילה במענה לטענותיו של ב"כ החשוד, באשר לעילה הנטענת.

סעיף 48 לחוק סמכויות אכיפה (מעצרים) הועסק בתנאים אפשריים לשחרור בערובה, קובע ב-ס"ק 10 כך:

"איסור המשך עיסוק הקשור בעבירה, כאשר מתקיים יסוד סביר לחשש שהמשך העיסוק מהווה סכנה לביטחון הציבור, או עלול להקל על ביצוע עבירה דומה"

אין דעתי כדעתו של ב"כ החשוד כי רק בהתקיימן של עילות אלה ניתן להורות על הרחקתו של חשוד ממקום עבודתו והדגש הינו על מקום עבודתו של חשוד באבחנה מ-"עיסוקו".

אכן, כאשר קיים חשש כי עצם "עיסוקו" של חשוד יכול לסכן את הציבור או יכול להוביל לביצוע עבירות נוספות בעתיד, כי אז יש מקום להורות על איסור המשך העיסוק, דוגמת אם ביצע רופא עבירות במהלך עיסוקו כרופא, או מורה במהלך עיסוקו בהוראה וכיו"ב. אולם אין בהוראה זו כדי לגרוע מסמכותו של ביהמ"ש כדי להורות במקרים נוספים על הרחקתו של חשוד ממקום עבודתו, ללא כל קשר לסוג "עיסוקו" במקום עבודתו זה, בשל החשש כי המשך שהייתו במקום זה עלול לפגוע באופן ממשי בהמשך החקירה ולשבש

את מהלכיה.

אף הלכת ביהמ"ש העליון, אליה הפנה ב"כ החשוד, ב-בש"פ 6817/07, עוסקת בסוג ה"עיסוק" ולא במקום העבודה ועל כן אינה רלבנטית לענייננו.

על כן לטעמי, אין עסקינן בענייננו בשאלת הפגיעה בחופש העיסוק של החשוד, במובן אליו כיוון בא כוחו, אלא בשאלת האיזון בין פגיעה אפשרית במכלול זכויותיו של החשוד, לרבות רצונו לשוב למקום עבודתו, לבין מתן האפשרות למשטרה לסיים את חקירתה מבלי שזו תשובש ותפגע באופן משמעותי.

מדובר בחקירה בפרשה שהיא מורכבת ומסועפת ונאסף בה עד כה חומר חקירה רב מאוד, הן בענייניו של חשוד זה והן בעניינים של חשודים אחרים.

החקירה מצוייה בעיצומה ויש להערך לכך כי היא תארך עוד פרק זמן לא קצר כלל ועיקר.

עיינתי בחומר שנאסף עד כה, בפעולות החקירה שבוצעו עד כה, כמו גם ברשימת הפעולות לביצוע בענייניו של חשוד זה ובעניינים של מעורבים אחרים.

מצאתי כי המשכה של החקירה, כמתוכנן על ידי המשטרה, מחייב הרחקתו של החשוד משרדי קצא"א ומשרדי ממשלה נוספים, על מנת שהחקירה לא תפגע באופן ממשי.

אציין כי כעולה מהנספח שהוא לעיוני (במ/1), הרי שעולה חשש ממשי וקונקרטי לשיבושה של החקירה.

מטעמים אלה, ובשל חשיבותה של החקירה, מהותה, מורכבותה והצורך לאפשר למשטרה להמשיך בה ללא פגיעה בחקירה, אני מורה על המשך הרחקתו של החשוד משרדי קצא"א ומשרדי ממשלה למשך 30 ימים.

ההחלטה תועבר אל ב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשע"ח, 03 אוקטובר 2017,
בהעדר הצדדים.